

- Vi vil fortsette å mene om universitetene

Tor Levin Hofgaard
president i Norsk psykologforening

Det ville vært en stor unnlåtelsessynd dersom Norsk Psykologforening ikke påpekte at det er sider ved dagens studier som kan være modne for revisjon.

DEBATT: PSYKOLOGERS KOMPETANSE

Psykologforeningens president skader sitt eget lag ved å nedvurdere kompetansen til norske psykologer, skrev Helge Holgersen og Ståle Pallesen i forrige nummer. Bakgrunnen var Hofgaards engasjement i saken om opptak til profesjonsstudiet ved Universitetet i Bergen. «Foreningen har siden opprettelsen jevnlig bidratt til utviklingen av studietilbudet i psykologi,» svarer presidenten her.

I en debatt om reglene for opptak til profesjonsstudiet i psykologi ved Universitetet i Bergen jeg ved flere anledninger blitt beskyldt for å ha bedrevet maktdemonstrasjon, diktat av Akademia og for å ha falt Psykologforeningens medlemmer i ryggen. Bak beskyldningene står Helge Holgersen, klinikkleder og førsteamanuensis ved Institutt for klinisk psykologi, Universitetet i Bergen, og Ståle Pallesen, programstyrer og professor ved Institutt for samfunnspsykologi.

Konfronterende

Holgersen og Pallesen velger en retorisk konfronterende stil jeg ikke kan se annen forklaring på enn at diskusjonen om opptaksordningen etter hvert har antatt uventede dimensjoner i Bergen, som blant annet har fått dekana ved Fakultetet, Gerd Kvale, til å gå av. Jeg har slik sett kommet i skuddlinjen på en måte som er overraskende. Dette fordi både psykologisk institutt i Oslo og Trondheim har vedtatt å foreta opptak til profesjonsstudiet gjennom Samordna opptak, og fordi Norsk Psykologforenings syn på denne saken bør ha vært kjent lenge gjennom uttalelser vi har kommet med blant annet i debatten rundt endringene som ble gjort i Oslo for flere år siden.

Det er en saklig uenighet om hvordan man best utnytter de seks årene man har til disposisjon for å utdanne helsepersonell, som har ledet til ulike konklusjoner ved ulike universiteter. Holgersen og Pallesen mener imidlertid det både er feil at Psykologforeningen har en mening om utdanningene, og feil at jeg som president i foreningen åpent påpeker at profesjonsstudiene har et utviklingspotensial med tanke på de nye kravene psykologer stadig møter.

Lite oppstiktsvekkende

Men det er ingen ny praksis at Norsk Psykologforening har oppfatninger om studietilbudene i psykologi. Foreningen har i hele sin 75 år lange historie hatt et nært forhold til universitetene. Vi har jevnlig bidratt, og gjør det fortsatt, til utviklingen av studietilbudet i psykologi – på lik linje med brukere, myndigheter, politikere, tilsynsmyndigheter og andre som har interesse i fortsatt utvikling av høy kvalitet på helsepersonell. Noe annet ville vel vært oppstiktsvekkende?

Det er derfor vanskelig for meg å se at det skulle bety en underminering av norske psykologer, ja, våre medlemmer, å påpeke at profesjonsstudiet fortsatt må utvikle seg for å fange opp nye ansvarsoppgaver, nye metoder og nye verktøy. Fulgte vi Holgersens og Pallesens logikk, ville enhver studieplanrevisjon være en innrømmelse av svakheten ved kompetansen til de som var utdannet tidligere. Skulle studieplanene for psykologer forbli uendret til evig tid, for ikke å «spenne ben under» dem som allerede er psykologer? Selvfølgelig ikke.

Unnlattelssynd

Det ville vært en stor unnlattelssynd dersom Norsk Psykologforening ikke påpekte at det er sider ved dagens studier som kan være modne for revisjon. Riksrevisjonen, SINTEF, Helsetilsynet og andre har gjentatte ganger påpekt forbedringspotensialer ved grunnleggende forhold hos psykologene – som lovanvendelse og lovforståelse, etterlevelse av retningslinjer og bruk av behandlingsveiledere. Derfor er vi da også i dialog med alle våre universitet om slike forhold som må tas hensyn til i nye studieplanrevisjoner. Jeg får virkelig håpe at denne dialogen også vil fortsette med Fakultetet i Bergen.

tor@psykologforeningen.no